

Zürafanın Minik Arkadaşı

Yavuz DEMİRKIRAN

Zürafanın Minik Arkadaşı

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneşin yaprakların arasından altın gibi süzüldüğü yemyeşil bir ormanda, Gina adında bir zürafa yaşırdı. Çevredeki en uzun hayvandı; ağaçların tepelerinin çok üstüne uzanan ince, uzun bir boynu vardı. Gina bulutların süzülüşünü ve kuşların uçuşunu izlemeyi çok severdi. Yere pek bakmazdı, çünkü ilginç olan her şey yukarılarda oluyor gibiydi.

Gina'nın t yleri sıcak altın-turuncu renkte, yumuřak kahverengi lekelerle kaplıydı; g zleri ise yumuřacık ve sevecendi. Her sabah boynunu uzatıp aēaēların en tepesindeki en lezzetli yaprakları kemirirdi. "Buralarda d nya ne kadar b y k ve g zel," diye mutlulukla iē  ekerdirdi. Ama aőaēıda, otların sıklaőtıēı ve  i eklerin a tıēı yerde, Gina ortalıkta koőuőturan minik canlıları hi  fark etmezdi.

Güneşli bir öğleden sonra, Gina şapkaya benzeyen kabarık bir bulutu hayranlıkla izlerken yerden minik bir ses geldi. "Merhaba! Burada, aşağıda!" Gina uzun boynunu eğip gözlerini kıstı. Orada, bir çimen yaprağının üzerinde Pip adında küçük bir böcek duruyordu. Siyah benekli, parlak koyu kırmızı bir kabuğu, kıvrık antenleri ve parlak kehribar rengi gözleri vardı. Kabuğunun üzerinde küçük yeşil bir yaprak çanta asılıydı.

"Ben Pip," dedi böcek neşeyle. "Bu ormandaki her gizli patikayı bilirim. Özel bir şey görmek ister misin?" Gina meraklandı. Daha önce hiç yeri keşfetmemiştir. "Çok isterim!" dedi. Pip önden koşturdu, altı ince bacağı hızla hareket ediyordu. Gina onu takip etmeye çalıştı ama büyük toynakları yaprakların üzerinde yüksek sesle çıtırdadı ve Pip'in nereye gittiğini göremedi.

Pip, Gina'yı uzun eğrelti otlarının arasından kıvrılan dar bir patıkaya götürdü. "Bu taraftan!" diye seslendi. Ama Gina'nın uzun boynu dallara dolandı; eğilip bükülmesi gerekti. "Eyvah," dedi. "Bu kadar dar yerlere alışkın değilim." Pip sabırla bekledi. "Endişelenme," dedi. "Sana en kolay yolu göstereceğim. Sadece sesimi takip et." Gina gülümsedi ve elinden geldiğince yetismeye çalıştı.

Suyun yumuşak çakılların üzerinden süzüldüğü küçücük bir dereye geldiler. Pip düşmüş bir dalın üzerinden kolayca geçti ama Gina'nın büyük toynakları yumuşak çamura battı. "Sıkıştım!" diye bağırdı. Pip bir an düşündü. "Şu düz kayayı görüyor musun? Ona bas!" Gina bastı ve toynağını çıkardı. "Teşekkürler, Pip!" dedi. "Harika bir rehbersin." Pip'in antenleri gururla kıpırdadı.

Ormanda daha da derinlere indikçe ağaçlar birbirine yaklaştı ve patikalar kıvrım kıvrım oldu. Gina geri dönüş yolunu hatırlamaya çalıştı ama her yer aynı görünüyordu. "Pip," dedi endişeyle, "sanırım kaybolduk." Pip bir mantarın üzerine tırmandı ve etrafına bakındı. "Endişelenme," dedi. "Bu ormanı kabuğumun arkası gibi bilirim. Yolumuzu buluruz."

Pip önden koşturup her dönüşü kontrol etti. "Büyük meşede sola!" diye seslendi. "Sonra yosunlu kütükte sağa!" Gina onun tariflerini izledi ama uzun boynu sürekli dallara çarpıyordu. "Eyvah!" dedi. "Kusura bakma, ağaç!" Pip güldü. "Bu dar patikalar için fazla uzunsun," dedi. "Ama endişelenme, seni geçireceğim." Gina böyle akıllı bir arkadaşı olduğu için sevindi.

Aniden, Pip'in geçemeyeceđi derin bir hendeđe geldiler. Hendeđin üzerinden atlayamayacak kadar küçüktü. "Eyvah," dedi. "Karşı tarafa gitmenin tek yolu bu." Gina aşağı baktı. "Ben yardım edebilirim!" dedi. Uzun boynunu eğdi ve Pip burnuna tırmandı. Sonra onu nazikçe hendeđin karşısına kaldırdı. "Yaşasın!" diye bağırdı Pip. "Harika bir asansörsün!" Gina kıkırdadı.

Karşı tarafta Pip minik mavi çiçeklerden oluşan bir iz buldu. "Bunları takip et!" dedi. "Ormanın kenarına götürürler." Gina çiçekleri takip etti ve kısa süre sonra önlerinde parlak bir açıklık gördüler. Ama oraya varmadan önce büyük bir çalı yollarını kesti. Pip içinden geçemiyordu. "Ben temizlerim," dedi Gina. Güçlü toynaklarıyla dalları ayırdı ve Pip'e bir yol açtı.

Sonunda sık ormandan çıkıp güneşli bir çayıra adım attılar. Gina etrafına bakındı ve burayı tanıdığını fark etti. "Geri döndük!" dedi sevinçle. "Pip, beni kurtardın!" Pip gülümsedi. "Birbirimizi kurtardık," dedi. "O hendeği senin sayende geçebildim." Gina minik arkadaşına bakmak için boynunu eğdi. "Küçüksün ama çok cesur ve akıllısın."

Pip dinlenmek için bir çiçeğin üzerine tırmandı. "Sen de uzunsun ama çok iyi kalpli ve yardımseversin," dedi. "Tanıştığımıza sevindim." Gina başını salladı. "Küçük dünyayı hiç fark etmemiştim," dedi. "Burada neler oluyor neler!" Çimene baktı; karıncaların yürüdüğünü, bir uğur böceğinin uçtuğunu ve bir tırtılın yaprak kemirdiğini gördü. "Harika bir yer," dedi.

O günden sonra Gina daha sık aşığı bakmaya özen gösterdi. O ve Pip en iyi arkadaş oldular. Her öğleden sonra Gina uzun boynunu eğip, Pip tırmanıp başına otururdu. Sonra birlikte keşfe çıkarlardı. Gina yukarıdan gördüğü büyük şeyleri gösterir, Pip de çimenlerde saklı minik hazineleri ona gösterirdi.

Bir gün Pip, Gina'yı güzel bir şelaleye götüren gizli bir patika gösterdi. Gina çok şaşırdı. "Senin sayende bunu asla bulamazdım," dedi. Pip'in gözleri parladı. "Ben de senin sayende ağaçların tepelerinden hiç bakamazdım," diye yanıtladı. Şelalenin yanında birlikte oturup suyun güneşte parıldayışını izlediler. Çok farklıydılar ama mükemmel arkadaşlardı.

Gina, uzun olmanın uzağı görmek ve arkadaşlarına büyük engelleri aşmalarında yardım etmek demek olduğunu öğrendi. Pip ise minik olmanın gizli patikaları bulmak ve küçük ayrıntıları fark etmek demek olduğunu öğrendi. Birlikte harika bir ekip oldular. "Arkadaşlar aynı boyda olmak zorunda değil," dedi Gina. "Sadece iyi kalpli ve yardımsever olmaları yeter." Pip başını salladı. "Ve birbirlerini kollamaları gerek."

Yani o ormana yolunuz düşerse, yan yana yürüyen uzun bir zürafa ve minik bir böcek görebilirsiniz. Gina hâlâ ağaçların tepelerini izlemeyi çok seviyor ama artık bir gözü hep yerde de. Pip de hâlâ her gizli patikayı biliyor ama artık onları en iyi arkadaşıyla paylaşıyor. Pek çok yönden farklılar ama arkadaşlıkları güçlü ve gerçek.